

[Lilli Gyldenkilde]

fremsætte et dagsordensforslag. Så må jeg spørge: er det, fordi den konservative regering med samtlige borgerlige partier går ind for NFS' alternative plan, som jeg går ud fra socialdemokraterne støtter? Gør de borgerlige partier også det, eller er fakta i dette her, at socialdemokratiet ikke støtter det, som Nordens Faglige Samorganisation har lagt frem i deres plan? Vi støtter i hvert fald grundtankerne i den plan, der er fremsat af NFS, og vi ser den gerne udbygget med nogle af de tiltag, som vi har peget på her. Jeg er ærlig talt lidt spændt på at se den forklaring, der vil komme på, hvilken vej socialdemokratiet vil gå i denne forbindelse. Det undrer os såre, at vi ikke kunne blive enige om en plan til, der indeholdt en udbygning af det, NFS foreslår, for det er bedre, og det bygger faktisk på en solidarisk tankegang og ikke på en konkurrencetankegang, som den plan, der foreligger nu, bygger på.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Kære fru Lilli Gyldenkilde, det er et genalt spørgsmål, om socialdemokratiet ikke støtter NFS, altså Nordens Faglige Samorganisations plan. Jo, det gør vi, det er faktisk den, der er, skal vi sige udspillet fra den samlede plan, som socialdemokratiet som gruppe i Nordisk Råd lagde frem, og det var den plan, der satte sving i, at der i det hele taget skete noget i Nordisk Råd, og som medførte, at midterpartierne fulgte efter og lavede noget, som vi synes var lidt svagt, men som dog var et initiativ, og selv de konservative kom med en plan. Med andre ord, vi stillede forslag med inspiration fra os selv og med inspiration fra den nordiske fagbevægelse. Resultatet er, at der skete noget.

Det, der nu er sket, er et første skridt, og enten SF kan lide det eller ikke, har det altid været parlamentarisk praksis i Norden og også i dette folketing, at man er nødt til at tage ét skridt ad gangen, hvis man overhovedet skal bevæge noget. Det er det, vi gør, kære fru Lilli Gyldenkilde.

Selvfølgelig var jeg lidt forundret over det, som ordføreren fra centrum-demokraterne gav udtryk for, men det afgørende er jo slet ikke, hvad der bliver sagt af den enkelte, men det er selve dagsordenen. Dagsordenen

siger det, som vi ønsker der skal siges i den nuværende situation.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har altid forstået, at socialdemokratiet er et bredt parti, men det er altså ved at blive så bredt, at bukserne må revne på et eller andet tidspunkt.

Jeg kan forstå, at det nu er NFS' plan, som har dannet grundlag for, at der overhovedet er kommet skub i denne nordiske handlingsplan, og det skal jeg ikke være utilfreds med. Jeg synes, det er glimrende, ligesom jeg synes, det er glimrende, at socialdemokraterne står bag det og har støttet det.

Det, jeg så kan forstå, er, at den borgerlige regering på trods af den tale, som CDs ordfører holdt her, og på trods af den politik, som i øvrigt bliver ført af den borgerlige regering herinde, altså har bevæget sig så meget, at man kan sige: vi står sammen om dette nøjsomme, som vi nu er nået til. Det må være konklusionen af dette her. Jeg siger velbekomme; så kan man selv finde ud af, hvem jeg siger velbekomme til.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg har lyst til lige at tilføje til fru Lilli Gyldenkildes på trods'er, at det også er på trods af den filosofi, der ligger i handlingsplanen. Vi sagde udtrykkeligt i vores første indlæg, at det ikke var de konkrete tiltag, vi i og for sig var kritiske over for – nogle af dem var vi endda rosende over for – men det var den økonomiske filosofi bagved, som er ganske afgørende, fordi den angiver retningen for den videre udvikling, og den går i den stik modsatte retning af NFS' plan. Derfor er det altså ikke lige meget, om man går til den ene eller den anden side, for man kommer ikke samme sted hen. Og derfor er det heller ikke lige meget, hvad der bliver sagt heroppefra som begrundelse for, at man går ud og siger nordisk enighed. Jeg kan da have mistanke om, at hr. Nør Christensen er regeringens hensigter betragtelig nærmere. Jeg ved, han er nærmere, end hr. Anker Jørgensen er, men spørgsmålet er, om han ikke også er nærmere sandheden i det, der ligger bagved, nemlig at det er denne ensidige kon-